

Gløtt inn i en annen dimensjon

Av Solveig Kantan

Parapsykologien er en vitenskap som er opptatt av bevis. Det er en slags selvmotsigelse og blir som å måle lengde i vekt eller volum. Fra nær-dødenlitteraturen er vi blitt kjent med andre dimensjoner. De er ikke her. Opplevelser av parapsykologisk art, er et gløtt inn i en annen dimensjon. Så kontrolleres slikt med vekt og volum uten at den dimensjonen opplevelsen er et gløtt inn i, finnes her i vår verden.

Vardøger oppleves av noen. Jeg er en av dem. Jeg har undret meg på om fenomenet ble laget av den jeg hørte kom eller av meg. Jeg er kommet til at det har med en sensitiv evne hos meg å gjøre. Det var veldig praktisk, for middagen kom på bordet i rette øyeblikk.

Da min mellomste sønn døde, hadde jeg daglige samtaler med ham og han la fysiske tegn i huset slik at jeg skulle bli sikker. Jeg oppfattet det hele som normalt og trodde alle mødre hadde slik kontakt, men jeg nevnte det ikke for noen. Jeg spurte ham en gang om han kunne hjelpe sin oldemor over. Oldemor skal få leve så lenge hun vil for meg, var det kontante svaret. Kan du ikke kikke innom henne, hun har så store smerter? Intet svar. Han hjalp henne over og fylte stua med lys som hilsen. Nå døde oldemor, sa jeg høyt. Senere kontroll viste sammenfall i tid og at hans oldemor smilte så vakkert da hun døde.

Jeg følte at jeg holdt på sønnen min, så jeg sa at jeg skulle klare meg nå og at han måtte gå videre og utforske sine nye omgivelser. Han gikk videre.

Bevis for dette finnes ikke. Det er heller ikke mulig. Dette skjer ikke flere ganger. Sensitive mennesker føler hva som er sant. Andre undrer eller mistror.

Etter en del slike hendelser, forsto jeg at jeg hadde evner som medium, men jeg vil ikke. Jeg har lovet å formidle beskjeder fra nær familie og ikke mer. Årsaken er privat. Jeg er enig med Siri Horn i at det å holde tilbake døde mennesker, hemmer begge parter i livsutfoldelse og læring. Vi møtes siden om det skal være slik.

Da min yngste sønn skulle dø, sa jeg at han kunne reise. Da døde han. Vi er knyttet til hverandre og har innflytelse på hverandres valg. Vi skal være varsom med vår påvirkning og gi størst mulig åpning for frie valg.

Min bror døde for fem år siden. Han gikk ikke over til den andre siden. Etter hvert var all hans energi oppbrukt. Da hang han seg på meg. Jeg følte en tyngde som av en ryggsekk på skuldrene, ble energiløs og svært søvning over lang tid. Jeg undret meg på hva årsaken kunne være og plutselig forsto jeg hva det var. Jeg beskyttet meg med lys og samtalte med ham. Jeg forsto at han ikke ville møte far og var redd for å havne i helvetet. Hallesbys helvetespreken i 1953 ble sannhet hjemme hos oss. Jeg sa til broren min at han godt kunne havne i helvetet, men da måtte han skape det selv. Det finnes ikke noe annet helvete. Far er opptatt av tilgivelse. Han trenger også tilgivelse. Dette tok lang tid.

Et medlem av meditasjonsgruppen jeg deltar i, forsøkte å føre ham over, men han smatt unna. På neste meditasjon forsøkte jeg å føre ham inn i lyset. Vi sto i ring og holdt hverandre i hendene, så energien var sterk. Jeg så først en lysfontene og så et hjerte over lyset i midten og da visste jeg at han hadde gått over. Jeg er ikke blitt plaget etterpå.

Jeg har undret meg på hva han opplevde da og om han har det bra. Jeg vet ikke og vil ikke vite nå.

I parapsykologien er opplevelser det viktigste og jeg vet hva som føles riktig for meg. Vi opplever og erfarer ulikt. Det er som det skal være. Om det finnes bevis? Jeg tror ikke det er mulig

---

Min fars opplevelser

Av Ellen Marie Andersen

Jeg vokste opp på Nøtterøy. Mine foreldre hadde ikke et kristent livssyn. De var samfunnsengasjerte og opptatt av politikk, kunst, kultur og natur, mm. I mitt barndomshjem hadde vi mange interessante samtaler om universets mysterier, tid og rom og paranormale fenomen. Mange i familien hadde ulike erfaringer med det som kalles "overnaturlig", men som vi anerkjente som en naturlig del av tilværelsen. Min farmor hadde utpreget klarsynte evner. Fortellingene og fenomenene er mange. Her er et lite utvalg.

Varsel om dødsfall.

Min mors søster fortalte om da hun var i byen (Tønsberg) for å handle. Hun spaserte langs fortauet og hun ser en skikkelse komme mot henne. Hun observerer at vedkommende var kledd i sort. Hun passerer og tante observerte at den sortkledd ikke hadde ben, men svevde over fortauet. Tante snur seg, men da er skikkelsen borte. Dagen etter får hennes ektemann hjerteslag og dør brått. Tante tolket synet av den sorte skikkelsen som passerte på fortauet, som et varsel om død. Denne fortellingen gjorde inntrykk.

Far hadde klarsynte evner. Han kom fra Rolvsøy utenfor Fredrikstad. Han

flyttet til Tønsberg da han fikk jobb i sin eldre brors bedrift. Han ble senere ansatt på Kaldnes mekaniske verksted, et skipsverft som produserte hvalbåter, stykkgodsbåter og tankskip, hvor han ble lagleder for en stor verkstedhall. Han var også aktiv i fagforeningen. Det ble flere fortellinger fra årene på Kaldnes som dreide seg om sterk intuisjon og varsler. Et par hendelser gjorde ekstra inntrykk.

Livreddende varsel.

I verkstedhallen var det store maskiner og det var flere arbeidere ved hver maskin. På verkstedhallens vegger høyt oppe og under taket var det lagerhyller og reoler som oppbevarte store mengder med diverse tunge materialer i metall, som f.eks. skipsspanter. Min far var en pliktoppfyllende lagleder. En vanlig arbeidsdag og arbeiderne er opptatt med virksomheten ved maskinen. Min far får plutselig en sterk indre innskytelse, en form for varsel om fare. Han sier til arbeidslaget at alle må straks forlate maskinen og gå til en vegg nederst i lokalet. Arbeiderne lyster ikke straks, de forstår ikke hvorfor arbeidet må avbrytes mitt i en prosess. Min far gjentar ordren om at maskinen straks må forlates. De hadde ikke før ankommet veggen før de

tunge materialer som var oppbevart under taket løsner og faller ned i området ved maskinen. Maskinen fikk skade og gulvet som var av asfalt fikk dype søkk. Denne hendelen gjorde et dypt inntrykk på arbeiderne og på min far. Han hadde mottatt et varsel som hadde reddet liv.

Min far fortalte om en annen hendelse, også et livreddende varsel fra tiden på Kaldnes. Han befant seg midt i verkstedhallen, så fikk han plutselig en stikkende smerte i foten. Han bøyer seg ned for å massere punktet der smerten var. Like etter, når han står bøyd, merker han at "noe" passerer tett over ryggen. Den stikkende smerten forsvinner raskt, han reiser seg opp og oppdager at de som står i nærheten har et forskremt uttrykk i ansiktet. Han får så vite at en tung maskindel hadde løsnet og fart gjennom hallen og sneiet over hans bøyde rygg. Min far var overbevist om at han ikke hadde overlevd dersom han ikke hadde bøyd seg ned like før prosjektilet kom. Han var takknemlig for varselet, i form av stikkende smerte.

Astralreisen

Min far var ofte i skogen for å plukke bær. Jeg husker godt en spesiell hendelse han fortalte om. Han hadde plukket to fulle spann med blåbær og bringebær og var på vei hjem. Han stoppet opp under et furutre for en liten pause i vandringen. Så skjedde det noe som han hadde vanskelig for å beskrive med ord. Han opplevde å være et sted langt ute i universet. Han kunne ikke angi hvor lenge han var i denne dimensjonen, innen han var tilbake under furutreet. En slik hendelse opplevde han bare denne ene gangen. Han hadde fått en dyp innsikt som var vanskelig å beskrive og videreformidle.

Tilsynekomsten – en siste hilsen

Min far var forlovet med sin ungdomskjæreste i Fredrikstad. Da han fikk jobb i Tønsberg var den ment å være midler-

tidig, men slik gikk det ikke. Etterhvert traff han min mor og på et tidspunkt måtte han ta et valg og han brøt forlovelsen med ungdomskjæresten. Dette var tungt for begge. Mine foreldre hadde et godt ekteskap, men min far fortalte til meg om sin ungdomskjæreste og hvor sorgfullt det hadde vært å avslutte forholdet. Han glemte henne aldri.

Han hadde passert åtti år og en natt opplever han noe veldig spesielt. Han forteller at det var midt på natten, han sov tungt. Så opplever han noe som om han blir slått hardt i hodet. Han våkner så og reiser seg opp i sengen. Det er dunkelt i rommet. Så ser han sin ungdomskjæreste, hun kommer til syne like ved sengen. Hun ser på ham og smiler. Hun smiler hele tiden, etterhvert forsvinner hun gradvis. Familie i Fredrikstad kunne bekrefte at det var på det tidspunktet at hun døde. Denne opplevelsen gjør et dypt inntrykk på min far.

Min far hadde flere erfaringer av å motta informasjon om dødsfall.

Varsler om drukningsfare

Han hadde generelt sterk intuisjon og hadde mange varsler som hadde vært til god nytte. Han fortalte fra tiden som ung da han bodde på Rolvsøy. De bodde i nærheten av Glomma. En gang hvor han fikk varsel, kastet han seg på sykkelen og han visste nøyaktig stedet ved Glomma. Han får så øye på et barn ute i elven som ikke kan svømme og som er i ferd med å drukne. Han svømmer ut og redder barnet. Han fortalte om noen flere slike episoder hvor han fikk klarsynte varsler ved Glomma og reddet barn fra å drukne. Fortellinger om slike hendelser gjorde inntrykk og blir husket.

For far var det helt klart at hans klarsyn, forutanelser og intuitive impulser var mer enn bare egne tanker og gjetninger.